

Az ERDŐK ÉVE alkalmából

a Magyar Tudományos Akadémia Debreceni Akadémiai Bizottságának Mezőgazdasági Szakbizottsága és Erdészeti Munkabizottsága, valamint a Környezettudományi Szakbizottsága tudományos ülésszakot és kiállítást rendezett a DAB debreceni székházában 1985. április 30-án. Az ülést Dr. Ács István egyetemi tanár, a Mezőgazdasági Szakbizottság elnöke nyitotta meg, majd előadások megtartására került sor.

Jakucs Pál aks. előadásában hangsúlyozta, hogy az erdők életközössége döntő jelentőséggel bír a földi bioszféra kialakításában. Ezt a fejlődési folyamatot kedvezőtlenül befolyásolták a korábbi években bekövetkezett mértéktelen erdőpusztítások, melyeknek a korábbi társadalmak számára egyetlen célja a haszonszerzési törekvés volt. Az előadó megállapítása: „Az erdőgazdálkodás a múltból él és a jövőnek dolgozik”. Az előadás további részében az erdők közvetlen és közvetett — immateriális hasznát fejtette ki az előadó. Rámutatott néhány — általa gazdálkodási hibának tekintett eljárásra; pl. a természetes erdők helyére történő tájidegen, gyorsan növé ezota fafajok ültetésére, a nagykiterjedésű tarvágások kedvezőtlen hatására a meglevő erdei közösség rovására.

Keresztesi Béla aks. előadásában foglalkozott a tarvágásos fakitermelési, illetve a mesterséges erdőfelújítási munkamódszerrel. Leszögezte, hogy hazánkban — főként a klimatikus viszonyok figyelembevételével — ez az általánosan bevezetett és célravezetőbb felújítási módszer, de ahol azt a termőhelyi viszonyok megengedik, a természetes erdőfelújítás módszereit kell alkalmazni. Az előadó hangsúlyozta, hogy hazánkban az eddig 10%-ban alkalmazott természetes erdőfelújítási eljárás arányát a jövőben 20%-ra lehet emelni. Hangsúlyozta továbbá, hogy az ERTI már az 1950-es évek óta a biogeocönológiai szemlélet alapján végzi kutatásait és kísérleteit, s így az ökológiai irányelvek figyelmen kívül hagyásának vádjá e téren sem érheti elmarasztalólág erdész szakembereink tevékenységét.

Dr. Gál János előadásában a mezővédő erdősávok napjainkban is kiemelkedően fontos szerepét méltatta a mezőgazdasági termelésben. Hangsúlyozta, hogy ma a mezővédő erdősávrendszerek újraértékelésére és tervezésének korszerűsítésére van elengedhetetlen szükség, elsősorban a korábbiakhoz viszonyítva jelentősen megnőtt mezőgazdasági gépesítési igény miatt.

Dr. Papp Mihály bevezetőül hangsúlyozta, hogy hazánkban az erdőgazdálkodás színvonala európai szintű. A szakmai oktatás és kutatás hazai eredményei pedig nemzetközileg is elismertek. A jövőben intenzív gazdálkodási módszerekkel kell elérni jobb gazdasági eredményeinket.

Az előadó méltatta az alföldi kultúrerdők jelentőségét (akácusok, nemesnyárárok, erdei és feketefenyvesek), de célul tűzte ki itt a természetes erdőtársulások további fenntartásának szükségességét is. Szorgalmazta a vadlétszám megfelelő szintre történő lepasztását, a sarjerdők területének csökkentését, az erdőgazdálkodás szakmai színvonalának emelését és az elmaradt vágásfelújítási hátralékok maradéktalan felszámolását. Hangsúlyozta, hogy ökonómiai szinten is össze kell hangolni a jövőben a rövid- és hosszú távú feladatokat, az ökonómiai szemlélet prioritásának szem előtt tartásával. Röviden ismertette a debreceni Erdőfelügyelőség az erdőgazdálkodás irányításában adódó feladatait, néhány jellemző fatömeg- és területadat megemlítésével. Befejezésül foglalkozott a jóléti erdők e térségben betöltött hasznos szerepével, külön kiemelve a Debreceni Erdőpuszta 12 000 ha-os üdülőerdő területének jelentőségét.

Dr. Kapusi Imre előadásában rövid történelmi áttekintést adott a kutatómunka fejlesztésével kapcsolatban a korábbiakban e téren elért eredményekről, megemlítve egyszerűsített az alföldfásítás jelentősebb állomásait Tessedik Sámuel korától napjainkig. Majd a püspökladányi Kísérleti Állomás munkájával foglalkozott, részletesebben taglalva az 1953-tól napjainkig tartó időszak eredményeit, elsősorban a szikfásítási kísérletek vonatkozásában.

Az „ERDŐK ÉVE” alkalmából tartott tudományos előadássorozatot nagysikerű kiállítás megtekintése tette színesebbé.

Botos Géza